

Sygn. akt XVII *AmT* 27/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Ewa Malinowska**

protokolant: inspektor Patrycja Żuk

po rozpoznaniu 6 września 2016 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej**

z udziałem zainteresowanego **Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości J. P. (...) w W.**

o kontynuowanie postępowania administracyjnego

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z 27 listopada 2015 r. nr (...) -13/14(26)

I. oddala odwołanie;

II. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanego Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Ewa Malinowska

Sygn. akt XVII *AmT* 27/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 listopada 2015 r., o nr (...) (...) w oparciu o art. 105 § 1 k.p.a. w zw. z art. 206 ust. 1 ustawy z 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r., poz. 243 j.t.; dalej: PT), Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej umorzył w całości postępowanie wszczęte na wniosek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. z dnia 28 listopada 2013 r. o wydanie decyzji w sprawie dostępu do nieruchomości, w tym do budynku położonego przy ul. (...) (...) w W. W. należącego do Wspólnoty Mieszkaniowej Nieruchomości J. P. (...) w W., w celu zapewnienia telekomunikacji w budynku.

(decyzja, k. 5-7).

Spółka (...) zaskarżyła powyższą decyzję w całości, wnosząc odwołanie do tutejszego Sądu. Po ostatecznym sprecyzowaniu wniosku odwołania, strona powodowa wystąpiła o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Zaskarżonej decyzji zarzucono:

1) naruszenie art. 105 § 1 k.p.a. poprzez jego zastosowanie i umorzenie postępowania wszczętego na wniosek (...) Sp. z o.o. w sytuacji gdy nie było ku temu podstaw prawnych;

2) naruszenie art. 30 ustawy z 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usługi i sieci telekomunikacyjnych, polegające na uznaniu, iż przepis ten należy stosować kiedy przedsiębiorca telekomunikacyjny ma zamiar wykorzystywać istniejącą instalację telekomunikacyjną budynku stanowiącą własność innego podmiotu niż przedsiębiorca telekomunikacyjny wnioskujący o niniejszy dostęp w sytuacji gdy przepis ten daje podstawy do zapewnienia dostępu do nieruchomości także wówczas gdy znajdują się tam już instalacje wnioskodawcy, który utracił do nich dostęp;

3) naruszenie art. 77 i art. 80 k.p.a. poprzez błędne ustalenie stanu faktycznego, a w konsekwencji nieuzasadnione przyjęcie, iż:

- skarżąca posiada dostęp do nieruchomości, podczas gdy właściciel nieruchomości uniemożliwił skarżącej korzystanie z budynku w sposób, który wyklucza dostęp skarżącej do nieruchomości, a tym samym całkowicie wyłącza możliwość korzystania z infrastruktury na nim się znajdującej;

- w nieruchomości, do której dostępu domaga się skarżąca zapewnione jest świadczenie usług telekomunikacyjnych z uwagi na pozostawanie w przedmiotowej nieruchomości urządzeń telekomunikacyjnych stanowiących własność skarżącej, podczas gdy skarżąca została pozbawiona możliwości świadczenia dalszych usług telekomunikacyjnych.

(odwołanie, k. 9-12; pismo w sprawie, k. 19).

W odpowiedzi na odwołanie Prezes UKE wniósł o oddalenie odwołania w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 1.500 zł.

(odpowiedź na odwołanie, k. 35-39).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 października 2009 r. pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a Wspólnotą Mieszkaniową Nieruchomości J. P. (...) w W. została zawarta umowa najmu tzw. powierzchni technicznej, do której zaliczono część dachu budynku Wspólnoty, zlokalizowanego w W. przy ul. (...) (...), na którym Spółka posiadała nadajniki i odbiorniki radiowe do odbierania sygnału i przesyłania go do innych niż ww. budynek lokalizacji oraz część klatki schodowej nr I, na której została wybudowana serwerownia do obsługi ww. infrastruktury telekomunikacyjnej.

Wskazana umowa najmu uległa rozwiązaniu z dniem 1 marca 2012 r. na skutek wypowiedzenia jej przez Wspólnotę. Pomimo to, Spółka (...) nie zdemontowała swoich urządzeń przesyłowych i przez kolejne dwa miesiące świadczyła usługi telekomunikacyjne, nie płacąc Wspólnocie należności z tytułu użytkowania jej nieruchomości. W tej sytuacji, po upływie dwóch miesięcy od rozwiązania umowy najmu, Wspólnota dokonała demontażu urządzeń Spółki (...) służących do przekazywania sygnału dalej do innych lokalizacji, celem ustanowienia na nich zastawu, pozostawione natomiast zostały urządzenia, które doprowadzały sygnał do budynku Wspólnoty przy ul. (...) (...), celem świadczenia usług telekomunikacyjnych na rzecz klientów Spółki będących mieszkańcami budynku.

dowód: okoliczności bezsporne; Pismo w sprawie, k. 14-16 akt admin.

W dniu 12 lipca 2012 r. Spółka (...) wystąpiła do Prezesa (...) o wydanie decyzji w sprawie ustalenia bezpłatnego dostępu do nieruchomości w W. przy ul. (...) (...), w tym do budynku, miejsca w budynku, w którym zbiegają się kable doprowadzone do lokalu w budynku oraz dachu budynku. Postępowanie w sprawie, toczącej się pod sygnaturą: (...) (...), zakończyło się wydaniem przez Prezesa 14 września 2012 r. postanowienia o zwrocie podania Spółki. Na skutek wniosku operatora o ponowne rozpatrzenie sprawy, 5 czerwca 2015 r. Prezes UKE utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie z 14 września 2012 r.

dowód: okoliczności bezsporne; uzasadnienie decyzji Prezesa UKE z 27 listopada 2015 r. nr (...)(...) k. 5-7.

W piśmie z 28 listopada 2013 r. Spółka (...) wystąpiła do Prezesa Urzędu (...) Elektronicznej z kolejnym wnioskiem o ustalenie bezpłatnego dostępu do budynku przy ul. (...) II 23/25 w W. W., gdzie dokonała doprowadzenia sieci

telekomunikacyjnej oraz do miejsca w ww. budynku, gdzie zbiegają się kable doprowadzone do lokalu w tym budynku (tj. pomieszczenia technicznego), i do dachu w budynku, celem przejścia przez nieruchomość do nieruchomości sąsiedniej dla zapewnienia komunikacji. Spółka podała, że swoje żądanie opiera na art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usługi i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U z 2015 r., poz. 880 j.t.; dalej: ustawa szerokopasmowa), wnosząc o uzyskanie dostępu do nieruchomości dla dalszego wykorzystania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub instalacji telekomunikacyjnej istniejącej w budynku, celem dalszej rozbudowy. Wnioskodawca wyjaśnił, że zdemontował część swoich urządzeń w budynku Wspólnoty w związku z zaprzestaniem świadczenia usług telekomunikacyjnych na zewnątrz budynku, tj. podmiotom innym niż mieszkańcy danego budynku. Spółka wskazała również, że obecnie usługi dla mieszkańców Wspólnoty są świadczone z wykorzystaniem urządzeń telekomunikacyjnych posadowionych na innym budynku nienależącym do Wspólnoty, przy czym Spółka korzysta z infrastruktury telekomunikacyjnej, której jest właścicielem.

dowód: Pismo w sprawie, k. 3-4 akt admin.

Pismem z 5 listopada 2014 r. Prezes (...) zawiadomił Spółkę (...) oraz Wspólnotę Mieszkaniową (...) J. P. II 23/25 w W. o wszczęciu 2 grudnia 2013 r. z wniosku Spółki postępowania administracyjnego o wydanie decyzji w sprawie dostępu do nieruchomości, w tym do budynku położonego przy ul. (...) II 23/25 w W. należącego do ww. Wspólnoty Mieszkaniowej, w celu zapewnienia telekomunikacji w budynku. Jednocześnie organ wezwał Wspólnotę, jako stronę postępowania, do przedstawienia stanowiska w sprawie wniosku.

dowód: Zawiadomienie o wszczęciu postępowania, k. 6 akt admin.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Prezesa (...), w piśmie z 8 grudnia 2014 r. Wspólnota Mieszkaniowa poinformowała, że Spółka (...) posiada dostęp do budynku Wspólnoty, zlokalizowanego w W. W. przy ul. (...) II 23/25, zaś twierdzenia operatora zawarte we wniosku nie są prawdziwe. Wspólnota podkreśliła, że nie odmawiała i nie odmawia prawa do nieodpłatnego i nieograniczonego dostępu do ww. budynku w celu modernizacji infrastruktury telekomunikacyjnej na rzecz mieszkańców budynku. Strona zwróciła również uwagę, że Spółka (...) nie zwracała się do niej z prośbą o dostęp do nieruchomości w trybie art. 30 ust. 1 ustawy szerokopasmowej, natomiast wielokrotnie formułowała oczekiwania wobec nieodpłatnego dostępu do budynku celem wykorzystania go jako punkt przesyłowy, z którego mogłaby przekazywać sygnał dalej do innych lokalizacji celem świadczenia usług komercyjnych dla odbiorców prywatnych i firm komercyjnych.

dowód: Pismo w sprawie, k. 14-16 akt admin.

Pismem z 20 maja 2015 r. Prezes UKE wezwał wnioskodawcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień w sprawie, tj. do wskazania na czym będzie polegała modernizacja i rozbudowa istniejącej instalacji telekomunikacyjnej i wykazania, że operator przeprowadził w tym przedmiocie negocjacje ze Wspólnotą Mieszkaniową oraz udowodnienia przeprowadzenia tych negocjacji, jak również do sprecyzowania wniosku z 28 listopada 2013 r. przez wyjaśnienie, czyją własnością jest infrastruktura telekomunikacyjna, do której operator żąda dostępu i czy operator prowadził negocjacje z jej właścicielem, co do warunków jej udostępnienia oraz przedstawienia dowodów przeprowadzenia tych negocjacji.

Spółka (...) odpowiedziała na wezwanie organu w piśmie z 28 maja 2015 r. wskazując, że przedmiotowa instalacja telekomunikacyjna jest jej własnością oraz przedstawiając zamierzenie inwestycyjne. Wnioskodawca podał, że prowadził negocjacje ze Wspólnotą, odbywał spotkania z zarządem, jednak okazały się one bezskuteczne. Jednocześnie Spółka wyjaśniła, że dokonała doprowadzenia sieci do budynku Wspólnoty i obecnie do świadczenia usług telekomunikacyjnych korzysta wyłącznie ze swojej sieci.

dowód: Wezwanie, k. 25-26 akt admin.; Pismo w sprawie wraz z załącznikami, k. 34-42 akt admin.

Pismem z 5 listopada 2015 r. Prezes UKE poinformował strony o możliwości zapoznania się z materiałem zgromadzonym w sprawie, a także o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

dowód: pismo z 5.11.2015 r., k. 56 akt admin.

W dniu 27 listopada 2015 r. Prezes UKE wydał decyzję, która została zaskarżona przez Spółkę (...) w niniejszym postępowaniu sądowym.

Powyżej opisany stan faktyczny nie był między stronami sporny i został ustalony w oparciu o wyżej przywołane dowody, zgromadzone w toku postępowania administracyjnego i sądowego. Dowody te nie były kwestionowane przez strony, a i Sąd nie znalazł podstaw, by odmówić im mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadnicza kwestia sporna sprowadza się w niniejszej sprawie do wykładni art. 30 ust. 1 ustawy z 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usługi i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 880 j.t.; dalej: ustawa szerokopasmowa). Zdaniem powoda, Prezes wadliwie uznał, iż przepis ten należy stosować wówczas, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny ma zamiar wykorzystywać istniejącą instalację telekomunikacyjną budynku stanowiącą własność innego podmiotu niż przedsiębiorca telekomunikacyjny wnoszący o niniejszy dostęp. Natomiast według Spółki (...), przepis ten daje podstawy do zapewnienia dostępu do nieruchomości także wtedy, gdy znajdują się tam już instalacje wnioskodawcy, który utracił do nich dostęp. Powód podniósł, że bez usystematyzowania dostępu do budynku zainteresowanej Wspólnoty nie jest możliwe kontynuowanie udostępniania usług telekomunikacyjnym dalszym odbiorcom oraz właściwe świadczenie usług.

Z powyższym stanowiskiem powoda nie sposób się zgodzić. Stosownie do art. 30 ust. 1 ustawy szerokopasmowej, właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, oraz miejsca w budynku, w którym zbiegają się kable lub przewody telekomunikacyjne doprowadzone do lokalu w tym budynku, polegający w szczególności na:

1)zapewnieniu możliwości wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe,

2)umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, o ile nie jest możliwe wykorzystanie istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub do budynku nie jest doprowadzone takie przyłącze lub budynek nie jest wyposażony w taką instalację,

3)umożliwieniu odtworzenia istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, które uległy likwidacji, zniszczeniu, uszkodzeniu lub też wymagają przebudowy na skutek prowadzonych w pobliżu prac budowlanych

- w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.

Użycie w komentowanym przepisie sformułowania „w szczególności” oznacza, że katalog zachowań podmiotów zobowiązanych, traktowanych jako zmierzające do zapewnienia dostępu do budynku i zapewnienia telekomunikacji w tym budynku, ma charakter otwarty. Wobec tego, zachowania opisane w art. 30 ust. 1 pkt 1-3 są jedynie przykładowe. Brzmienie ww. punktów 1-3 wskazuje jednak jednoznacznie, że dotyczą one możliwości wykorzystywania istniejącego przyłącza, umożliwienia doprowadzenia przyłącza, odtworzenia lub wykonania instalacji telekomunikacyjnej, która

uległa likwidacji, uszkodzeniu lub wymaga przebudowy. Z analizowanego przepisu wynika, że celem nałożenia na właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcę nieruchomości obowiązku zapewnienia dostępu do nieruchomości, budynku jest zapewnienie telekomunikacji w tym budynku poprzez umożliwienie stworzenia, wykorzystania czy też odtworzenia instalacji i przyłączy telekomunikacyjnych. Zatem przez „dostęp do nieruchomości” w rozumieniu art. 30 ust. 1 ustawy szerokopasmowej należy rozumieć stworzenie możliwości zapewnienia telekomunikacji o charakterze faktycznym. Taki sposób wykładni wskazanego przepisu prezentowany jest także w orzecznictwie sądów administracyjnych (por. np. uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 1.04.2015 r., sygn. akt VIII SA/Wa 1054/14 oraz z 10.09.2014 r., sygn. akt VI SA/Wa 893/14, opublikowane na stronie internetowej: <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Jedynie na marginesie należy zauważyć, że stworzenie faktycznych możliwości zapewnienia telekomunikacji zakłada także art. 30 ust. 3 komentowanej ustawy, który stanowi o obowiązku właściciela kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego, niebędącego przedsiębiorcą telekomunikacyjnym udostępnienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu takiego przyłącza, instalacji, kabli, włókien światłowodowych, jeżeli ich doprowadzenie, wykonanie lub umieszczenie byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe.

Zgodnie z art. 30 ust. 4 ustawy szerokopasmowej, warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, co do zasady określa umowa zawarta między przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a odpowiednio właścicielem, użytkownikiem wieczystym lub zarządcą nieruchomości, właścicielem kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej w budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego. Natomiast w myśl art. 30 ust. 5a ustawy szerokopasmowej, podstawą ustalenia warunków dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3 może być także decyzja administracyjna. Wobec wyraźnego wskazania, że ostateczna decyzja wydawana jest w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, oczywistym jest, że jej wydanie - jako zastępujące umowę, o której mowa w art. 30 ust. 4 ustawy - ma na celu zapewnienie telekomunikacji w budynku w rozumieniu art. 30 ust. 1 i 3 ustawy szerokopasmowej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy podziela stanowisko Prezesa UKE, że obowiązek zapewnienia dostępu do nieruchomości, wynikający z art. 30 ust. 1 ustawy szerokopasmowej, istnieje wówczas, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny nie posiadający tego dostępu, ma go uzyskać w celu umożliwienia objęcia danej nieruchomości zasięgiem własnej sieci telekomunikacyjnej. Wbrew stanowisku prezentowanemu przez powoda, analizowany przepis nie stanowi zatem podstawy prawnej do uzyskania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej stanowiącej jego własność i znajdującej się już w danej nieruchomości, do której to nieruchomości utracił on dostęp w wyniku rozwiązania umowy najmu z właścicielem obiektu. Przepis art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy szerokopasmowej ma zastosowanie w sytuacji, gdy przedsiębiorca pragnie uzyskać dostęp do nieruchomości po to, by wykorzystywać istniejącą instalację telekomunikacyjną lub przyłącze, stanowiące własność innego podmiotu. Powyższe uregulowanie nie służy do legalizowania bezumownego korzystania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z nieruchomości, w której znajduje się uprzednio wykonana infrastruktura telekomunikacyjna, należąca do tego przedsiębiorcy.

Z okoliczności niniejszej sprawy wynika jednoznacznie, że Spółka (...) uzyskała dostęp do nieruchomości zlokalizowanej w W. przy ul. (...) (...)5 w rozumieniu art. 30 ust. 1 ustawy szerokopasmowej. Poza sporem jest bowiem, że powódka wyposażyla wskazany budynek we własną sieć telekomunikacyjną i świadczyła usługi telekomunikacyjne na rzecz jego mieszkańców. Infrastruktura ta nadal znajduje się w budynku, pomimo rozwiązania umowy najmu z właścicielem nieruchomości. W analizowanej sprawie istnieje zatem faktyczna możliwość zapewnienia telekomunikacji w przedmiotowym budynku - powodowa Spółka może świadczyć usługi telekomunikacyjne mieszkańcom nieruchomości przy ul. (...) (...)5. Powódka utraciła jednak tytuł prawny do danej nieruchomości wskutek wypowiedzenia umowy najmu przez Wspólnotę Mieszkańców. Kwestia uregulowania korzystania z cudzej nieruchomości stanowi natomiast zagadnienie z zakresu prawa cywilnego i winna być unormowana w drodze umowy cywilnoprawnej, a w razie zaistnienia sporu, podlega ona rozstrzygnięciu przez sąd powszechny. Natomiast z całą pewnością rozstrzygnięcie tego zagadnienia nie leży w gestii Prezesa UKE. Posiadanie przez Spółkę (...) na nieruchomości Wspólnoty infrastruktury, zapewniającej telekomunikację w budynku, w sytuacji rozwiązania

umowy najmu, nie oznacza braku dostępu do nieruchomości w rozumieniu art. 30 ust. 1 ustawy szerokopasmowej, lecz świadczy o istnieniu między stronami sporu w przedmiocie korzystania z cudzej nieruchomości. W tej sytuacji Sąd Okręgowy podziela stanowisko pozwanego, że wnosząc o zapewnienie dostępu do nieruchomości Wspólnoty w trybie art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy szerokopasmowej, powodowa Spółka faktycznie była zainteresowana zapewnieniem jej niezakłóconej możliwości korzystania ze swojej infrastruktury telekomunikacyjnej znajdującej się w budynku. Oznacza to, że treścią żądania powoda było uregulowanie przez Prezesa UKE istniejącego stanu faktycznego, tj. dostępu do znajdującej się w budynku infrastruktury Spółki, co z kolei było już przedmiotem postępowania prowadzonego przez organ pod sygnaturą (...) (...) Wobec prawidłowej wykładni art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy szerokopasmowej, Prezes UKE trafnie przyjął, że w sytuacji, gdy przedsiębiorca telekomunikacyjny żąda uregulowania sposobu korzystania z istniejącej już, należącej do niego, infrastruktury telekomunikacyjnej, brak jest podstaw prawnych do ukształtowania stosunku prawnego pomiędzy danym przedsiębiorcą telekomunikacyjnym a dysponentem nieruchomości, w której znajduje się przedmiotowa infrastruktura, w drodze decyzji administracyjnej, z uwagi na brak przedmiotu żądania. Ów brak przedmiotu żądania, w postaci zapewnienia stronie powodowej dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 30 ust. 1 pkt 1 ustawy szerokopasmowej, oznacza bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, stanowiącą podstawę do umorzenia tego postępowania, stosownie do art. 105 § 1 k.p.a.

W świetle powyższej argumentacji, zarzuty sformułowane w pkt 1 i 2 odwołania nie zasługują na uwzględnienie. Za chybione należało uznać również dalsze zarzuty odwołania, ponieważ, w ocenie Sądu, Prezes UKE prawidłowo ustalił stan faktyczny sprawy, nie dopuszczając się przy tym naruszenia art. 77 czy też art. 80 k.p.a.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzając brak podstaw do uwzględnienia odwołania, na podstawie art. 479⁶⁴ § 1 k.p.c., Sąd oddalił odwołanie.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu przyjmując, że na koszty należne Prezesowi UKE złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 360 zł, ustalone na podstawie § 14 ust. 3 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. ws. opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 j.t.), w związku z § 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

SSO Ewa Malinowska